C/2026/1957

2026.4.28.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye

My Voice, My Choice: a biztonságos és hozzáférhető abortuszért

(saját kezdeményezésű vélemény)

(C/2026/1957)

Előadó: **José Antonio MORENO DÍAZ**

Tanácsadók:	Lidia FERNÁNDEZ MONTES (a II. Csoporthoz tartozó előadó felkérésére) Rugilė BUTKEVIČIŪTĖ (a III. Csoport felkérésére)
Közgyűlési határozat:	2025.9.18.
Jogalap:	az eljárási szabályzat 52. cikkének (2) bekezdése
Illetékes szekció:	„Foglalkoztatás- és szociálpolitika, uniós polgárság” szekció
Elfogadás a szekcióülésen:	2025.11.26.
Elfogadás a plenáris ülésen:	2026.1.21.
Plenáris ülésszak száma:	602.
A szavazás eredménye: (mellette/ellene/tartózkodott)	196/12/11

1. Következtetések és ajánlások

1.1. Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság (EGSZB) üdvözli és nagyra értékeli a „My Voice, My Choice” („Az én hangom, az én döntésem”) mozgalom által indított európai polgári kezdeményezést, amely pragmatikus megközelítést kínál a nők abortuszhoz való jogának biztosítására az Európai Unióban.

1.2. A kezdeményezésre reagálva az EGSZB megismétli, hogy az abortusz emberi jog – és annak is kell lennie–, amely nem csupán az egészséghez való joghoz kapcsolódik, hanem számos más joghoz is, és hogy interszekcionális szempontból is garantálni kell e jog hatékony és eredményes gyakorlását.

1.3. Az EGSZB arra kéri az Európai Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot a tagállamok pénzügyi támogatására, hogy minden olyan európai nő, aki még nem fér hozzá biztonságos és legális abortuszhoz, országának jogszabályaival összhangban biztonságosan megszakíthassa a terhességét.

1.4. Az EGSZB megerősíti, hogy az abortusz-ellátás megtagadása vagy akadályozása az Isztambuli Egyezmény és az (EU) 2024/1385 ([1]) irányelv értelmében nemi alapú intézményi erőszaknak minősül. A tagállamoknak ezért a nemi alapú erőszak megelőzésére és az áldozatok támogatására szolgáló rendszereikbe és különösen közegészségügyi rendszereikbe be kell építeniük az abortuszhoz való hozzáférést.

1.5. Az EGSZB hangsúlyozza, hogy az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkével és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 8. cikkével, valamint az Alapjogi Charta 1., 3., 21. és 35. cikkével összhangban a biztonságos és legális abortuszhoz való hozzáférés az EU azon kötelezettségének részét képezi, hogy védelmezze a nők méltóságát, integritását és egyenlőségét.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1385 irányelve (2024. május 14.) a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről (HL L, 2024/1385, 2024.5.24., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj).

1.6. Egy terhesség megszakításáról szóló döntést kizárólag az érintett nőnek kell önállóan meghoznia anélkül, hogy kényszertől, dezinformációtól vagy megbélyegzéstől kelljen tartania.

1.7. Az EGSZB hangsúlyozza, hogy a biztonságos és legális abortuszhoz való hozzáférést olyan politikáknak és programoknak kell kísérniük, amelyek a teljes lakosság számára biztosítják a megalapozott és szabad döntést és az átfogó szexuális oktatást. Minden nőnek és lánynak joga van ahhoz, hogy önálló és tényeken alapuló döntéseket hozzon a saját testéről és reproduktív életéről anélkül, hogy kényszer, dezinformáció vagy megbélyegzés zavarná meg ebben.

1.8. Az átfogó szexuális oktatás – az Isztambuli Egyezmény 14. cikkében, az EU gyermekjogi stratégiájában és az UNESCO átfogó szexuális oktatásra vonatkozó nemzetközi technikai iránymutatásában meghatározottak szerint – elengedhetetlen a nem kívánt terhességek megelőzéséhez, a nemek közötti egyenlőség előmozdításához és a szexuális erőszakkal szembeni védelemhez.

1.9. Az EGSZB sürgeti a tagállamokat, hogy az életkornak és a különféle képességeknek megfelelő és tudományosan alapos, átfogó szexuális oktatást építsék be az iskolai tantervekbe és a megfelelő közösségi programokba, vezessék be az ilyen programok nyomon követését és értékelését, és biztosítsák, hogy az egészségügyi szakemberek tiszteletben tartsák a tájékoztatáson alapuló beleegyezést és a betegek önrendelkezését.

1.10. Az EGSZB megérti, hogy az Európai Bizottságnak tisztáznia kell, miként lehet uniós forrásokat biztosítani e jog gyakorlásának finanszírozására, valamint milyen pénzügyi támogatási mechanizmusok állnak rendelkezésre a civil társadalmi szervezetek számára, amelyek segítséget nyújtanak az abortuszt fontolgató nőknek.

1.11. A hatékony politikák megfelelő végrehajtását elősegítő adatok hiányában az EGSZB azt ajánlja, hogy a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete (EIGE) és az Eurostat gyűjtsön lebontott egészségügyi adatokat, illetve adatokat a szexuális és reproduktív jogokról.

1.12. Az EGSZB szerint a szélsőjobboldali és fundamentalista csoportok támadásai miatt meg kell erősíteni a nők ezzel kapcsolatos jogait.

2. **Általános megjegyzések**

2.1. A „My Voice, My Choice” kampány lehetőséget kínál az uniós polgároknak arra, hogy hozzájáruljanak a nők életének szabadabbá, biztonságosabbá és jobbá tételéhez, bárhol is élnek az Unióban, bármilyen körülmények között.

2.2. E tekintetben a kampány kiemeli, hogy a nők abortuszhoz való jogának hiánya Európa számos országában nemcsak a fizikai ártalmak kockázatának teszi ki őket, hanem indokolatlan gazdasági és mentális nyomást is gyakorol a nőkre és a családokra, különösen azokra, akik gyakran bizonytalan társadalmi, gazdasági, foglalkoztatási vagy kulturális körülmények között élnek, és kevésbé engedhetik meg maguknak az abortuszt.

2.3. Az EGSZB ezért arra kéri az Európai Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot a tagállamok pénzügyi támogatására, hogy minden olyan európai nő, aki még nem fér hozzá biztonságos és legális abortuszhoz, országának jogszabályaival összhangban biztonságosan megszakíthassa a terhességét.

2.4. Ez a megoldás a tagállamok számára nyitva álló önkéntes részvételi mechanizmus formáját ölthetné: a részt venni kívánó tagállamok pénzügyi támogatást kapnának az EU-tól e szolidaritási erőfeszítésükért cserébe. Az azonos című európai polgári kezdeményezés az EU támogató hatásköreinek keretébe tartozik.

2.5. A kezdeményezést 1 124 513 aláíró támogatta Ausztriából, Belgiumból, Bulgáriából, Ciprusról, Csehországból, Dániából, Észtországból, Finnországból, Franciaországból, Görögországból, Hollandiából, Írországból, Lengyelországból, Lettországból, Litvániából, Luxemburgból, Magyarországról, Máltáról, Németországból, Olaszországból, Portugáliából, Romániából, Spanyolországból, Svédországból, Szlovákiából és Szlovéniából. Az EGSZB felhívja a figyelmet arra, hogy milyen sok erőfeszítéssel járt ez az aláírásgyűjtés.

2.6. A 2024. április 10-én nyilvántartásba vett kezdeményezést 2025. szeptember 1-jén érvényesítették, ami egyértelműen jelzi, hogy a téma a tagállami hatáskörön túlmutatva az EU hatáskörébe tartozik.

2.7. Az EGSZB teljes mértékben támogatja ezt a kezdeményezést, amely további lépést jelent az EU-ban a biztonságos, legális és a nők számára hozzáférhető abortusz megvalósítása felé.

3. **Részletes megjegyzések**

3.1. A biztonságos és legális abortuszhoz való hozzáférésnek emberi jogot kell jelentenie. Emberi jogi kérdésről van tehát szó, a hozzáférés garantálása pedig a legjobb módja annak, hogy megvédjük a nők testi önrendelkezését és csökkentsük az anyai halandóságot.

3.2. Egy terhesség megszakításáról szóló döntést kizárólag az érintett nőnek kell önállóan meghoznia anélkül, hogy kényszertől, dezinformációtól vagy megbélyegzéstől kelljen tartania.

3.3. Az államok kötelesek tiszteletben tartani, védeni és érvényesíteni az emberi jogokat, beleértve az egészséggel kapcsolatos, valamint a testi, szexuális és reproduktív önrendelkezéshez való jogot. Amikor a biztonságos és legális abortuszszolgáltatások indokolatlanul korlátozottak vagy nem teljeskörűen elérhetők, az nemcsak az abortuszhoz való hozzáférést korlátozza, hanem magát a jogot is, és ez számos más, nemzetközileg védett emberi jogot is veszélyeztethet. Ezek közé tartozik a megkülönböztetésmentességhez és egyenlőséghez való jog; az élethez, egészséghez és információhoz való jog; a kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód tilalma; a magánélethez, a testi autonómiához és integritáshoz való jog; a gyermekek számáról és a köztük lévő korkülönbségről való döntés szabadsága; a szabadságjogok; a tudományos fejlődés vívmányaiban való részesedés joga; valamint a lelkiismereti és vallásszabadság.

3.4. Ezeket a jogokat az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata rögzíti, és számos nemzetközi szerződés védi, például a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya (ICESCR), a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya (ICCPR), a kínzás elleni egyezmény (CAT), az Egyezmény a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről (CEDAW), az Európa Tanács egyezménye a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről (Isztambuli Egyezmény) és a Gyermekjogi egyezmény (CRC), valamint afrikai, amerikai és európai regionális szerződések.

3.5. A nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezmény 12. cikkének 1. bekezdése kimondja: „A Részes Államok kötelesek megtenni minden megfelelő intézkedést a nőkkel szemben az egészségügyi ellátás területén alkalmazott megkülönböztetés kiküszöbölésére, abból a célból, hogy a férfiak és a nők egyenlőségének alapján biztosítsák a nők számára az egészségügyi ellátás szolgáltatásainak igénybevételét, ideértve a családtervezéssel kapcsolatos szolgáltatásokat is.” Konkrétabban az egyezmény 35. sz. általános ajánlása kifejezetten kimondja, hogy az abortusz kriminalizálása sérti a nők szexuális és reproduktív egészségét és jogait, és a nemi alapú erőszak egyik formáját jelenti, valamint sürgeti az államokat, hogy helyezzenek hatályon kívül minden olyan jogszabályt, amely bűncselekménnyé nyilvánítja az abortuszt.

3.6. Az EUSZ 2. és az EUMSZ 8. cikkével, valamint az Alapjogi Charta 1., 3., 21. és 35. cikkével összhangban a biztonságos és legális abortuszhoz való hozzáférés az EU azon kötelezettségének részét képezi, hogy védelmezze a nők méltóságát, integritását és egyenlőségét.

3.7. A fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló egyezmény kötelezi a részes államokat arra, hogy a fogyatékossággal élő személyek számára ugyanolyan választékú és minőségű, ingyenes vagy megfizethető egészségügyi ellátást és programokat biztosítsanak, mint mások számára, beleértve a szexuális és reproduktív egészséggel kapcsolatos szolgáltatásokat, valamint a lakosságot célzó közegészségügyi programokat is.

3.8. Hasonlóképpen az ENSZ Emberi Jogi Bizottsága kifejezetten elismerte, hogy a nőnek a terhesség önkéntes megszakítására vonatkozó döntése a magánélethez való jog részét képezi, és hogy a nő jogszerű abortusz elvégzéséről hozott döntésének figyelmen kívül hagyása a magánélethez való jog megsértését jelenti, még abban az esetben is, ha ebbe a döntésbe az igazságszolgáltatás avatkozik be ([2]).

3.9. Az újabb fejleményeket tekintve az ENSZ fenntartható fejlődési céljai között is szerepel a szexuális és reproduktív egészség és jogok, így különösen a 3.7. cél (a szexuális és reproduktív egészségügyi szolgáltatásokhoz való egyetemes hozzáférés biztosítása, beleértve a családtervezést, a tájékoztatást és az oktatást, valamint a reproduktív egészség beépítését a nemzeti stratégiákba és programokba) és az 5.6. cél (amely szerint a nemzetközi népesedési és fejlesztési konferencia cselekvési programjával, a Pekingi Cselekvési Platformmal és ezek felülvizsgálati konferenciáinak záródokumentumaival összhangban biztosítani kell a szexuális és reproduktív egészséghez és a reproduktív jogokhoz való egyetemes hozzáférést).

([2]) https://www.ohchr.org/sites/default/files/Documents/Issues/Women/WRGS/SexualHealth/INFO_Abortion_WEB.pdf.

3.10. Hasonlóképpen az EGSZB „A nők elleni erőszak mint emberi jogi kérdés: az Unió-szerte hozott intézkedések aktuális állása” című véleményében ([3]) aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a terhesség önkéntes, biztonságos és jogszerű megszakítására vonatkozó jelenlegi korlátozásokat, valamint a nőket – különösen a klinikák környékén – érő zaklatást nem tekintik a nők elleni erőszak sajátos formáinak, javasolja olyan jogszabály elfogadását, amely a zaklatás és megfélemlítés megelőzése érdekében biztonságos zónákat hoz létre a klinikák körül.

3.11. A nők szexuális és reproduktív jogainak biztosítása magában kell hogy foglalja a terhesség önkéntes megszakításáról való szabad döntés jogát, valamint az abortuszhoz való jogot és az abortusz tényleges elérhetőségét. A fundamentalista és szélsőjobboldali csoportok szisztematikus támadásai miatt az EGSZB szükségesnek tartja, hogy a tagállamok jogi intézkedéseket hozzanak, amelyek nemcsak ezt a jogot, hanem annak szabad gyakorlását is garantálják.

3.12. Az EGSZB megjegyzi, hogy még ott is, ahol az abortusz legális, a regionális és társadalmi egyenlőtlenségek továbbra is korlátozzák az ahhoz való tényleges hozzáférést. Számos vidéki, szegényebb vagy kulturálisan konzervatív térségben a rossz egészségügyi infrastruktúra megbélyegzéssel, erkölcsi nyomással és mélyen gyökerező patriarchális normákkal párosul, egyes helyeken pedig még mindig hagyományos patriarchális becsületkódexek vagy erős közösségi nyomások vannak érvényben. Ezek a körülmények félelmet keltenek a nőkben, hallgatásra, sőt titkos szülésekre kényszerítik őket, ami súlyos következményekkel jár testi és mentális egészségükre nézve. Az EGSZB hangsúlyozza, hogy a tényleges hozzáférés biztosításához nemcsak jogi és intézményi garanciákra van szükség, hanem oktatásra és szociális intézkedésekre is, hogy fel lehessen lépni a megbélyegzés ellen és meg lehessen védeni a nők önrendelkezését.

3.13. Az EGSZB megerősíti, hogy az abortusz-ellátás megtagadása vagy akadályozása az Isztambuli Egyezmény és az (EU) 2024/1385 irányelv értelmében nemi alapú intézményi erőszaknak minősül. A tagállamoknak ezért a nemi alapú erőszak megelőzésére és az áldozatok támogatására szolgáló rendszereikbe és különösen közegészségügyi rendszereikbe be kell építeniük az abortuszhoz való hozzáférést.

3.14. 2024. március 4-én Franciaország alkotmányában rögzítette az abortusz szabadságát, ezzel a világ első országává vált, amely alkotmányos jogként ismeri el az abortuszt. E lépés célja, hogy védőgaranciát teremtsen az abortuszhoz való jog uniós és globális szinten tapasztalható visszaszorulásának összefüggésében. Emmanuel Macron, az Európai Unió Tanácsának akkori elnöke már 2022 januárjában az Európai Parlament elé terjesztett egy javaslatot arról, hogy vegyék fel az abortuszhoz való jogot az Európai Unió Alapjogi Chartájába.

3.15. A kutatások szerint egy 275 szereplőből álló összetett hálózat működik Európában, amelynek célja a szexuális és reproduktív jogok aláásása, és amely 2019 és 2023 között mintegy 1,18 milliárd USD összegű finanszírozásban részesült ([4]). Az EGSZB hangsúlyozza, hogy e jogok védelme érdekében összehangolt és proaktív európai válaszra van szükség.

3.16. Mindezek fényében az EGSZB más nemzetközi szervezetekhez hasonlóan úgy véli, hogy a szexuális és reproduktív egészséghez és jogokhoz való hozzáférés – beleértve a biztonságos és jogszerű abortuszszolgáltatásokat, amelyeknek tényleges elérhetősége is garantált – alapvető jogot jelent. Hangsúlyozza továbbá, hogy a szexuális és reproduktív egészség és jogok alapvető fontosságúak az emberi méltóság megőrzéséhez, mivel kapcsolódnak a szexuális és nemi alapú erőszak elleni küzdelemhez, valamint a nemek közötti egyenlőség és az egyéb emberi jogok megvalósításához, ilyen például az élethez, az egészséghez, a magánélethez, a személyi biztonsághoz, a megkülönböztetésmentességhez, a törvény előtti egyenlőséghez, valamint a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés alóli mentességhez való jog.

3.17. Az EGSZB emlékeztet arra, hogy az Európai Unió elkötelezett amellett, hogy minden nő és lány számára biztosítsa a teljes testi önrendelkezést, valamint a szexualitással, illetve a szexuális és reproduktív jogaikkal kapcsolatos kérdések feletti teljes és önálló ellenőrzés jogát, továbbá hogy ezekben a kérdésekben szabadon dönthessenek, megkülönböztetés, kényszer vagy erőszak nélkül ([5]).

3.18. Az átfogó szexuális oktatás – az Isztambuli Egyezmény 14. cikkében, az EU gyermekjogi stratégiájában és az UNESCO átfogó szexuális oktatásra vonatkozó nemzetközi technikai iránymutatásában meghatározottak szerint – elengedhetetlen a nem kívánt terhességek megelőzéséhez, a nemek közötti egyenlőség előmozdításához és a szexuális erőszakkal szembeni védelemhez.

([3]) Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – A nők elleni erőszak mint emberi jogi kérdés: az Unió-szerte hozott intézkedések aktuális állása (saját kezdeményezésű vélemény) (HL C, C/2025/2005, 2025.4.30., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/2005/oj).

([4]) A szexuális és reprodukciós jogokkal foglalkozó európai parlamenti fórum: *The Next Wave: How Religious Extremism Is Regaining Power.*

([5]) https://www.igualdad.gob.es/wp-content/uploads/SRHR-MINISTERIAL-DECLARATION-SIGNED-2.pdf.

3.19. Az EGSZB sürgeti a tagállamokat, hogy az életkornak megfelelő és a különböző társadalmi csoportokra szabott, tudományosan alapos, átfogó szexuális oktatást építsék be az iskolai tantervekbe és a megfelelő közösségi programokba, valamint vezessék be az ilyen programok nyomon követését és értékelését, és biztosítsák, hogy az egészségügyi szakemberek tiszteletben tartsák a tájékoztatáson alapuló beleegyezést és a nők önrendelkezését.

3.20. Az EGSZB emlékeztet arra, hogy bizonyos etnikai és vallási kisebbségek, a migráns, hátrányos társadalmi-gazdasági háttérrel rendelkező vagy vidéki területeken élő nők, valamint a fogyatékossággal élő, a leszbikus vagy biszexuális nők különösen kiszolgáltatott helyzetben vannak – többek között ami az abortuszhoz való jogot és az abortuszhoz való hozzáférést illeti. Az EGSZB szerint interszekcionális megközelítésre van szükség.

3.21. Az EGSZB úgy véli, hogy a jogszabályi változtatásokat tartós pénzügyi támogatásnak kell kísérnie, hogy az abortuszhoz való jog ténylegesen érvényesülhessen.

3.22. Az EGSZB úgy véli, hogy amint azt az Európai Parlament 2024. április 11-i állásfoglalása (elfogadva 336 igen, 163 nem szavazattal, 39 tartózkodás mellett) is hangsúlyozza, az abortuszhoz való jogot – annak finanszírozásával együtt – be kellene emelni az Európai Unió Alapjogi Chartájába ([6]).

3.23. Az EGSZB arra kéri az Európai Bizottságot, hogy vállalja fel ezt a kezdeményezést, és egy azonnali ütemtervet kidolgozva biztosítsa az abortuszhoz való jogot és az abortusz tényleges hozzáférhetőségét.

3.24. Az EGSZB megérti, hogy az Európai Bizottságnak tisztáznia kell, miként lehet uniós forrásokat biztosítani e jog gyakorlásának finanszírozására, valamint milyen pénzügyi támogatási mechanizmusok állnak rendelkezésre a civil társadalmi szervezetek számára, amelyek segítséget nyújtanak az abortusz mellett döntő nőknek.

3.25. Mivel nem állnak rendelkezésre adatok, az EGSZB azt ajánlja, hogy az EIGE és az Eurostat gyűjtsön lebontott adatokat a szexuális és reproduktív jogokról.

3.26. Emellett az EGSZB arra is kéri az EU-t, hogy aktívan lépjen fel az abortusszal kapcsolatos dezinformáció ellen, amelyet a szélsőjobboldali erők terjesztenek, és amely akadályt jelent a nők önrendelkezése, valamint egészséggel kapcsolatos, szexuális és reproduktív jogaik gyakorlása szempontjából.

3.27. Az EGSZB elítéli a nők jogainak visszaszorítását, valamint minden olyan visszalépést célzó próbálkozást, amely a szexuális és reproduktív egészség és jogok, illetve a nők és férfiak közötti egyenlőség meglévő védelmének korlátozására vagy megszüntetésére irányul.

3.28. Az EGSZB elismeri, hogy a civil társadalom, különösen a feminista és a nők jogait védő szervezetek alapvető szerepet játszanak az abortuszhoz való jog védelmében – különösen azokban az országokban, ahol tilos az abortusz, vagy korlátozott az ahhoz való hozzáférés –, valamint abban, hogy a jogi reformok, a szolgáltatásnyújtás és a közoktatás befolyásolása révén biztosítsák az abortuszhoz való hozzáférést. Az EGSZB külön finanszírozást kér e szervezetek támogatására, különösen azokban a tagállamokban, ahol szűkül a civil társadalmi tér, az abortuszhoz való jog pedig fenyegetés alatt áll.

3.29. Emellett az EGSZB sürgeti a tagállamokat és az uniós intézményeket, hogy biztosítsanak jogi, fizikai és online védelmet az aktivisták, az egészségügyi szakemberek és az abortusz mellett döntő nők megbélyegzésével, zaklatásával és megfélemlítésével szemben.

3.30. Az EGSZB mély aggodalommal látja a családtervezés, valamint a szexuális és reproduktív jogok nemzetközi támogatásának összefüggésében tapasztalható globális visszaesést. Az Egyesült Államok Nemzetközi Fejlesztési Ügynöksége (USAID) hagyományosan a világ egyik legnagyobb támogatója a családtervezés és a reproduktív egészségügyi szolgáltatások terén, világszerte nők és lányok millióit támogatva; nemrég azonban szinte minden családtervezési támogatást törölt, és visszaállította az általános tilalmi szabályt. Az EGSZB sürgeti, hogy az EU erősítse meg globális vezető szerepét a szexuális és reproduktív jogok védelmében, és biztosítsa a létfontosságú ellátáshoz való hozzáférést.

([6]) https://www.europarl.europa.eu/news/hu/press-room/20240408IPR20314/ep-a-noknek-kell-rendelkezniuk-szexualis-es-reproduktiv-jogaik-felett.

3.31. Mindezek fényében az EGSZB szeretné kiemelni és megköszönni a „My Voice, My Choice” mozgalom által támogatott európai polgári kezdeményezés erőfeszítéseit, amely pragmatikus megközelítést kínál a nők abortuszhoz való jogának biztosítására az EU-ban. Az EGSZB megismétli, hogy az abortusz olyan alapvető jog, amely nemcsak az egészséghez való joghoz, hanem számos más joghoz is kapcsolódik, és hogy interszekcionális szempontból is garantálni kell e jog hatékony és tényleges gyakorlását.

Brüsszel, 2026. január 21.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Séamus BOLAND